

Osobnosti: 9. Víra mu zakazuje brát zbraně, zabíjet nebo skládat přísahu

Osobnosti

Víra mu zakazuje brát zbraně, zabíjet nebo skládat přísahu

RUSKO - Vojenští představitelé odmítli žádosti čtyř mladých baptistů na Sibiři a na Dálném východě o alternativní civilní službu. Všichni čtyři muži vyjádřili své pacifistické náboženské přesvědčení.

Bratři Daniil a German Strelkovové se chystají odvolat poté, co soud označil zamítnutí za právoplatné.

Soudy dvakrát odmítly vyhovět žalobě Zakhara Asmalovského proti vojenským úřadům.

Timofej Rezničenko úspěšně napadl své odmítnutí u soudu a získal právo na opětovné přezkoumání jeho žádosti.

Vyšší odvodová komise udělila pátému, Sergeji Myalikovi, právo vykonávat alternativní službu.

Vojenští představitelé odepřeli čtyřem mladým baptistům na Sibiři a na Dálném východě možnost vykonávat alternativní civilní službu, místo vojenské služby, a to navzdory jejich snaze demonstrovat vojenským úřadům své pacifistické náboženské přesvědčení. Všichni požádali o náhradní civilní službu.

Timofej Rezničenko, foto Baptistická rada sborů

Od poloviny prosince pouze jeden – Timofej Rezničenko z Přímořské oblasti – úspěšně napadl toto zamítnutí u soudu, čímž získal právo na nové přezkoumání své žádosti.

Bratři Daniil a German Strelkov z autonomní oblasti Chanty-Mansi neuspěli ve svých pokusech, aby jejich odmítnutí bylo u soudu prohlášeno za nezákonné, a nyní se připravují na odvolání.

„Víra mu zakazuje brát zbraně, zabíjet nebo skládat přísahu,“ řekl soudu svědek v Daniilově případě. V případě Germana jeho otec vypověděl, že „je hluboce věřící osoba a nebude brát zbraně ani přísahat, protože to [jeho] náboženství zakazuje“.

Soudy v Krasnojarském kraji dvakrát odmítly vyhovět žalobě Zachara Asmalovského proti vojenským úřadům, což znamená, že v budoucnu bude podléhat odvodu.

Vyšší odvodní komise v Kemerovské oblasti udělila pátému baptistovi, Sergeji Myalikovi, právo vykonávat alternativní službu poté, co byla jeho původní žádost zamítnuta na okresní úrovni (viz níže).

Chanty-Mansijský vojenský komisariát a Chanty-Mansijský okresní soud neodpověděly na otázky Fóra 18, proč zrovna Daniilovi a Germanovi byla odepřena možnost vykonávat alternativní civilní službu a co dalšího měli do svých žádostí uvést. Soud pouze uvedl, že kdo nesouhlasí s rozhodnutím soudu, může se odvolat.

Fórum 18 neobdrželo žádnou odpověď od Vojenského komisariátu (viz níže).

Odvodné komise v případech Asmalovského a Myalika podobně nereagovaly na dotazy Forum 18, proč odmítly žádosti o náhradní službu.

Podle Rady sborů baptistů je všech pět mladých mužů členy církve, která má silnou pacifistickou tradici. Církev se sice formálně nebrání vojenské službě, ale když baptističtí branci žádají o alternativní civilní službu, církevní komunity je obvykle podporují ve shromažďování dokumentů pro odvodní komisi a v případě odmítnutí jít k soudu.

Všichni ruští muži musí vykonávat vojenskou službu po dobu 12 měsíců ve věku od 18 do 27 let, poté jsou zařazeni do záloh (a tím se stávají předmětem mobilizace – jak tomu bylo na podzim 2022). Je možné získat výjimku ze zdravotních důvodů nebo odklady ze zdravotních nebo výchovných důvodů a v určitých rodinných situacích.

Branci mají také právo, zakotvené v ruské ústavě, „nahradit [vojenskou službu] alternativní civilní službou (ACS)“ a místo toho pracovat ve státní nebo obecní instituci nebo v civilní roli v ozbrojených silách po delší dobu.

Výslovné právo na alternativní civilní službu dosud existuje pouze pro brance, přičemž pro mobilizované muže není zákonem stanoven žádný ekvivalent (ačkoli někteří byli schopni se mobilizaci do boje na Ukrajině vyhnout tím, že požádali o ACS).

Navzdory tomu, že Ústava stanoví právo na ACS, není to bezpodmínečné. Odvedenci musí odvodním komisím prokázat, že mají dobře podložená a pevně zastávaná přesvědčení, která jim brání vykonávat vojenskou službu. Pokud odvodní komise nepřijme, že branec skutečně zastává takové přesvědčení, může jeho žádost odmítnout.

Ruské a mezinárodní orgány pro lidská práva tvrdily, že takové postupy se často neprovádějí spravedlivě nebo nezávisle, přičemž vojenští představitelé vyvíjejí nepřiměřený tlak na žadatele o ACS a rozhodnutí z velké části přijímají vojenští komisaři, přestože odvodní komise jsou zdánlivě nezávislé orgány, kterým předsedají místní civilisté – úředníci.

Náhradní civilní služba: Zákon

Právník Sergey Chugunov, červenec 2017, Svoboda.org (RFE/RL)

Článek 59, část 3 Ústavy říká: „Občan Ruské federace, pokud výkon vojenské služby odporuje jeho přesvědčení nebo náboženskému vyznání, jakož i v jiných případech stanovených federálním zákonem, má právo ji nahradit náhradní civilní službou.“

Podle ruského práva má ústava přednost před všemi ostatními právními předpisy, ale právo na alternativní službu není absolutní, navzdory absenci jakýchkoli podmínek v článku 59.

Zákon o alternativní civilní službě z roku 2002 stanoví postupy pro podávání žádostí, udělování, a provádění ACS. Podle čl. 2 má muž právo nahradit vojenskou službu odvodem náhradní civilní službou, pokud: „výkon vojenské služby je v rozporu s jeho přesvědčením nebo náboženstvím“; nebo „patří k původnímu obyvatelstvu Ruské federace, vede tradiční způsob života, provozuje tradiční ekonomickou činnost a zabývá se tradičními řemesly původních obyvatel Ruské federace“.

K uplatnění tohoto práva však musí jednotlivec podat žádost, kterou posoudí odvodní komise (nominálně nezávislý orgán složený ze zástupců místních civilních úřadů a Vojenského komisariátu), která rozhodne o jejím přijetí nebo zamítnutí.

V případě úspěchu se žadatel podrobí lékařské prohlídce a následně je zařazen k výkonu práce ve

státním či obecním zařízení (na 21 měsíců) nebo v civilní roli v ozbrojených silách (na 18 měsíců), obvykle (i když ne vždy) mimo svůj domov – kraj.

Možné nasazení ACS v roce 2023 zahrnovalo kvalifikovaná i nekvalifikovaná pracovní místa mimo jiné v organizacích ministerstva kultury a ministerstva zemědělství, nemocnicích a poliklinikách, pečovatelských domech a vzdělávacích institucích. Členové domorodých skupin mohou být přiděleni do organizací zaměstnaných v tradičních ekonomických činnostech.

Pouze malý počet těch, kteří jsou povoláni každý rok, se účastní ACS. Právník Sergej Chugunov na svém kanálu Telegram dne 3. května 2023 poznamenal, že k 1. únoru 2022 1 138 lidí dělalo ACS, zatímco celkový počet mladých mužů povolaných do podzimní branné povinnosti v roce 2021 byl 127 500.

Jak branci, kteří vykonávají vojenskou službu, tak i ti, kteří vykonávají ACS, jsou po dokončení zapsáni do záloh, takže mohou být povoláni v případě mobilizace. Několik jednotlivců, kteří sloužili v armádě jako branci, ale kteří nechtěli bojovat na Ukrajině z důvodu svého náboženského přesvědčení, se stejně ocitli přidělení k vojenským jednotkám, protože chybí [zajištění ACS pro záložníky](#), a museli napadnout jejich mobilizace u soudu s malým úspěchem.

Pouze o jednom člověku, který odmítl předvolání z náboženských důvodů, [je o protestantovi Pavlu Mushumanskému známo, že jeho mobilizace byla prohlášena za nezákonnou](#).

Dne 1. ledna 2024 vstoupila v platnost novela zákona o vojenské službě, která zvyšuje horní věkovou hranici pro odvod z 27 na 30 let, čímž se vytvoří mnohem větší okruh potenciálních odvedenců. Spodní hranice zůstane na 18, navzdory dřívějším návrhům na její zvýšení na 21 let.

Muži, kteří dosáhnou 27 let před koncem roku 2023 (a ještě nevykonali vojenskou – nebo náhradní – službu), nebudou moci být povoláni, státní Duma uvedla na svých webových stránkách dne 25. července.

Náhradní civilní služba: Postup

Článek 11 zákona o ACS uvádí, že jednotlivec musí podat žádost vojenskému komisariátu, u kterého je registrován, před 1. dubnem pro podzimní odvod daného roku (říjen až prosinec) nebo před 1. říjnem pro jarní odvod následujícího roku. – až (duben až červen).

Proces udělení náhrady vojenské služby ACS probíhá v jednom povolávacím období (kdy odvodová komise posuzuje žádost), zatímco faktický přechod k ACS probíhá v dalším (kdy Vojenský komisariát vydává rozkazy pro jednotlivce pracovat v konkrétní organizaci).

ACS se neuděluje pouze na žádost. Podle zákona „Občané, kteří vyjádřili přání nahradit základní vojenskou službu náhradní civilní službou, musí doložit [své tvrzení], že vojenská služba je v rozporu s jejich přesvědčením nebo náboženstvím“, a uvést „důvody a okolnosti [prichiny i obstoyatelstva], které [je] přiměly, aby o to požádali“.

Ve své žádosti musí jednotlivec uvést autobiografii a referenci ze svého pracoviště nebo studia. Má také právo zahrnout další dokumenty, které podporují jeho žádost, a uvést podrobnosti o „osobách, které souhlasí s potvrzením pravdivosti jeho argumentů, že vojenská služba je v rozporu s jeho přesvědčením nebo náboženstvím“.

Vyhláška Ústavního soudu ze dne 23. listopadu 1999 uvádí, že právo na ACS „je přímo platné, a to konkrétně individuální právo, tj. spojené se svobodou vyznání v jeho individuálním spíše než

kolektivním aspektu, a proto musí být zajištěno bez ohledu na to, zda občan je členem jakékoli náboženské organizace“.

Odvodová komise – která se skládá ze směsi civilních úředníků z místní správy a vojenského personálu z Vojenského komisariátu – posuzuje každou žádost na schůzi, na kterou je předvolán sám mladý muž, aby přednesl svůj případ pro povolení vykonávat alternativní službu.

Podle článku 12 zákona o ACS zakládá komise své rozhodnutí na svědectví poskytnutém na schůzi samotným žadatelem a lidmi, kteří souhlasili s poskytnutím podpůrných prohlášení, jakož i na materiálech, které předložil.

Rozhodnutí musí být vydáno do jednoho měsíce od uzávěrky žádosti a kopie musí být zaslána žadateli do tří dnů od jeho přijetí.

Náhradní civilní služba: Odmítnutí

Konskripční komise může žádost zamítnout z určitých důvodů: a) v případě zmeškání termínu nebo nesprávného postupu; b) pokud předložené doklady a další informace „nejsou v souladu s argumentací občana, že vojenská služba je v rozporu s jeho přesvědčením nebo náboženstvím“; c) jsou-li předložené informace nepravdivé; d) pokud se jednotlivec dvakrát nedostavil na jednání odvodní komise; e) pokud byl jednotlivci již dříve udělen ACS a nedělal ji.

Ústavní soud však dne 17. října 2006 rozhodl, že zmeškání lhůty by nemělo být důvodem k přímému odmítnutí posouzení žádosti o ACS ve věci samé (viz níže).

Závěr odvodové komise, že informace předložené jednotlivcem nepotvrzují jeho proklamované přesvědčení, je podle Hnutí [odmítaných osob z vojenského hlediska](#) druhým nejčastějším důvodem zamítnutí žádostí (po zmeškání lhůt).

„Stanovisko [odborné komise] obvykle není, že občan nemá vůbec žádné přesvědčení, které by vylučovalo vojenskou službu... spíše se [domnívá], že vše, co konskriptor uvádí, nejsou přesvědčení, ale bludy a tak dále..“ uvádí Hnutí na svých webových stránkách.

„Neexistence nezávislého občanského rozhodovacího orgánu [je] vážným problémem,“ uvádí [Evropský úřad pro výhrady svědomí](#) na svých internetových stránkách. Poukazuje na to, že zatímco odvodním komisím předsedá přednosta nebo zástupce přednosta obce, místopředsdou je vojenský komisař a „v praxi“ práci komise z velké části vykonává Vojenský komisariát a není pod kontrolou civilní osoby.

Civilní funkcionáři odvodních komisí „se špatně orientují v legislativě v oblasti branné povinnosti a výhrady svědomí a plně se spoléhají na stanovisko vojenského komisaře a dalších zaměstnanců Vojenského komisariátu“, konstatuje předsednictvo. „V praxi je [povinná komise] závislá na Vojenském komisariátu a nemůže přijímat nestranná rozhodnutí. Vojenští představitelé také „vyvíjejí nátlak na rekruty a říkají jim, že žádat o civilní službu je nezákonné.

„Neexistuje žádný jasný oficiální údaj o tom, co představuje „důvody a okolnosti“, nebo jak „poskytnout základ“ [obosnovat] jejich přesvědčení, poznamenává Forum 18. To ponechává šedou oblast, ve které mohou odvodní komise zamítnout žádosti pod tlakem vojenských představitelů nebo žadatelé nemusí nashromáždit „dostatek“ materiálu k přesvědčení členů komise o jejich přesvědčení.

Právo na ACS je „stále obtížnější uplatnit“, „Z různých regionů země přicházejí alarmující zprávy, že občanům je z různých důvodů odepírán ACS,“ poznamenal Chugunov. „Někteří pro zmeškání lhůty

pro podání přihlášky, což není absolutní základ pro omezení práva. Jiní pro nedostatek důkazů pro přesvědčení, což neodpovídá ani zákonu, ani zdravému rozumu. A mám dojem, že to jsou daleko od „excesů na zemi“.

„Odmítnutí podle mého názoru ve většině případů není oprávněné,“ dodal Čugunov pro Forum 18 19. prosince. „[Odborné komise] vyžadují důkaz víry, ale to je nesprávný přístup. Soudy však s nápravou situace nijak nespěchají. Odvedenec musí dát základ pro [obosnovat] rozpor vojenské služby se svým přesvědčením, ale neprokázat [dokazovat] jejich existenci. To je nemožné.

“Ze soudních rozhodnutí v pěti baptistických případech zkoumaných Forum 18 není jasné, zda odvodní komise očekávaly, že stěžovatelé „prokáží“ své přesvědčení – místo toho se zdá být důraz kladen na údajný nedostatek dokumentace – ale tato tendence mezi odvodními komisemi vyvolává znepokojení mezi organizacemi na ochranu práv branců a právníky.

Kanál *Call to Conscience Telegram* dne 22. září 2023 poznamenal, že „kandidáti na ACS by měli dát základ pro [obosnovat] [své tvrzení], že vykonávání vojenské služby je v rozporu s jejich přesvědčením nebo náboženstvím, ale nejsou povinni to [dokazovat] nebo přesvědčit komisi [ubezhdat komissiyu]“.

Když odvodní komise zamítají žádosti z těchto důvodů, „všechna prohlášení občana nejsou považována za prohlášení o jeho přesvědčení, které je v rozporu s vojenskou službou, ale za něco jiného (strach z armády, prohlášení o politické pozici, zkrácená představa o armádě, atd., atd.)“, uvádí Hnutí odpůrců svědomí.

Náhradní civilní služba: Obrátit se na soud

Pokud žadatel neuspěje, může se buď odvolat k odvodní komisi vyššího stupně, nebo podat správní žalobu k okresnímu soudu s tím, aby rozhodnutí odvodní komise bylo nezákonné.

Obrátit se na soud znamená, že výkon rozhodnutí odvodní komise je pozastaven do doby, než rozhodnutí soudu nabude právní moci. Pokud je žaloba zpočátku neúspěšná, má žalobce jeden měsíc na odvolání a rozhodnutí nenabude právní moci před rozhodnutím o odvolání. Je tedy pravděpodobné, že povolávací lhůta skončí dříve, než bude žaloba vyřešena, což znamená, že jednotlivec nemůže být okamžitě povolán, i když jeho právní námitka neuspěje. V dalším povolávacím období pak může podat novou žádost o náhradní službu.

Bratři Strelkové: Žádosti o ACS zamítnuty

Daniil Strelkov,
Baptistická rada sborů

V oddělených slyšeních dne 27. listopadu 2023 soudce Rinat Achmetov z okresního soudu v Chanty-Mansijsku odmítl vyhovět správním žalobám, které Daniil Aleksandrovič Strelkov a jeho bratr German Aleksandrovič Strelkov podali proti odvodní komisi a vojenskému komisariátu, které zamítly jejich žádosti o náhradní službu.

Podle písemných rozhodnutí v obou žalobách bratři vyrostli ve věřící rodině a jsou členy sboru baptistů. Oba požádali o ACS na základě toho, že jejich přesvědčení – držené „od dětství“, podle jejich otce – znamená, že „nevezmou zbraně ani nesloží přísahu“.

Khanty-Mansijská městská odvodní komise však rozhodla, že dokumenty a další informace, které každý z nich předložil, „neodpovídají [jeho] argumentům, že vojenská služba je v rozporu s jeho přesvědčením“.

Soudce Achmetov s tímto postojem souhlasil a poznamenal – s odkazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 24. června 2014 –, že právo na ACS „neznamená, že občan má bezpodmínečné právo vybrat si mezi vojenskou službou a náhradní civilní službou, resp. negativní představa občana o vojenské službě a jeho neochota vykonávat [ji] mu dává právo nahradit ji náhradní civilní službou“.

Soud však nezahrnul do projednávání žalob všechny petice a informace, které Strelkové předložili, poznamenal 4. prosince na svém telegramovém kanálu oddělení přímluvy Sibiřské unie Rady církví baptistů. „Máme v plánu odvolat se proti soudnímu rozhodnutí k Nejvyššímu soudu,“ uvedlo oddělení a „ukázalo na právní kroky a práva našich mladých bratrů.“

„Daniil Strelkov ve své žádosti uvedl, že je baptistickým křesťanem, což „vylučuje vojenskou službu“. Řekl, že tyto názory zastává již dlouhou dobu, že navštěvuje baptistický kostel a že „odmítá nosit zbraně nebo studovat vojenské záležitosti“. Zahrnul autobiografii podle potřeby, stejně jako výzvu [obrashchenie] od věřících jeho církve, svědectví [svidetelstvo] od čtyř souvěrců a petice [khodataystva] od jeho matky a otce.

U soudu svědek (jehož jméno je ve zveřejněném rozhodnutí redigováno, ale zdá se, že jde o jednoho z rodičů bratrů) vypověděl, že Daniil „byl vychován jako křesťan“ a že „Víra mu zakazuje brát zbraně, zabíjet nebo skládat přísahy“.

Podobně argumentoval German Strelkov ve své žádosti o ACS a ve své žalobě. Jeho otec při výslechu vypověděl, že German byl pokřtěn, je věřícím „od dětství“, je členem církve a „je hluboce věřící osobou a nevezme zbraně ani přísahu.“

Při prověřování obou žalob soudce Achmetov rozhodl, že „neobjektivně nevyplývá [z předložených informací] a nelze vidět, že Strelkov má ve skutečnosti silné přesvědčení, potvrzené jeho životním stylem a povahou jeho společenského chování během významného časového období, které vylučují vojenskou službu. Přiložené dokumenty neobsahují informace osvědčující vytvoření upřímného a hlubokého přesvědčení u žadatele znemožňující [mu] výkon vojenské služby“.

„Občan, který odmítne podstoupit vojenskou službu a odůvodní potřebu výkonu [právo na ACS] existencí určitého druhu přesvědčení, musí předložit odvodní komisi ke zvážení informace potvrzující, že jeho přesvědčení je skutečně vážné a vytrvalé. a dobře opodstatněný, ustálený po dlouhou dobu v brancově životě“, pokračoval soudce a dospěl k závěru, že to neudělal ani Daniil, ani German Strelkov.

Soudce Achmetov v každém rozhodnutí také poznamenal, že „před podáním žádosti Vojenskému komisariátu o nahrazení povinné vojenské služby náhradní civilní službou“, ani Daniil, ani German neprohlásili, „že měl nějaké přesvědčení, které mu bránilo ve výkonu vojenské služby“. Není jasné, co přesně to znamená nebo jak, kdy a komu měli takové prohlášení učinit.

Forum 18 napsalo Chanty-Mansijskému vojenskému komisariátu a Chanty-Mansijskému okresnímu soudu, aby se zeptalo, proč právě Daniilovi a Germanovi byla odepřena možnost vykonávat alternativní civilní službu a co dalšího měli uvést ve svých žádostech.

Předseda soudu Vladislav Gavrish odpověděl 18. prosince s tím, že v případě nesouhlasu s obsahem nebo postupem rozhodování soudců se mohou zainteresované strany odvolat k soudu Chanty-Mansijské autonomní oblasti. Na otázky Forum 18 neodpověděl.

Fórum 18 neobdrželo do konce pracovního dne 19. prosince žádnou odpověď od Vojenského komisariátu.

Asmalovsky: „Pouhá skutečnost, že je věřící, není základem pro ACS“

Zakhar Asmalovský
foto Baptistická rada sborů

Je známo, že odvodní komise nedávno odmítly žádosti o ACS dalších dvou členů Rady sborů baptistů.

Zakharu Igorjevičovi Asmalovskému se nepodařilo prohlásit toto rozhodnutí za nezákonné ani v jeho původní žalobě u okresního soudu v Berezovce dne 7. září, ani v jeho odvolání ke krajskému soudu v Krasnojarsku dne 23. listopadu.

Soudce dospěl k závěru, že ani Asmalovského autobiografie, ani odkaz z místa jeho studia „nenaznačují, že [jeho] víra a náboženství vylučují vojenskou službu“ a „pouhá skutečnost, že je věřící a navštěvuje kostel, nemůže sloužit jako bezpodmínečný základ pro nahrazení jeho vojenská služba s náhradní civilní službou“.

Asmalovsky, který se k soudu nedostavil (není jasné, proč), bude nyní po jarní výzvě roku 2024 znovu povolán k odvodu, ale má právo v případě potřeby podat další žádost o ACS.

„Bratr Zakhar nadále obhazuje své přesvědčení jak u odvodní komise, tak u soudů, aby získal právo podstoupit ACS. Zatím však neuspěl,“ komentovalo oddělení přímlyvy Sibiřské unie Rady baptistických sborů na svém kanálu Telegram dne 4. prosince. „Máme v plánu odvolat se proti rozhodnutí odvodní komise a soudním rozhodnutím k Nejvyššímu soudu.“

Forum 18 napsalo okresní odvodní komisi Berezovka, aby se zeptalo, proč (původně) odmítlo Asmalovského žádost. Fórum 18 neobdrželo do konce pracovního dne 19. prosince žádnou odpověď. Okresní soud v Berezovce rovněž neodpověděl na otázky Forum 18.

Myalik: ACS udělen na druhý pokus

Baptista Sergey Myalik mezitím poprvé stanul před odvodní komisí v Novokuzněcku (Kemerovo oblast) dne 27. listopadu, kdy byla rovněž zamítnuta jeho žádost o náhradní službu. Církev ho podpořila při přípravě „nového balíku dokumentů“ a 4. prosince se úspěšně přihlásil do vyšší komise.

Forum 18 napsalo Novokuzněcké odvodové komisi, aby se zeptalo, proč (původně) odmítlo Myalikovu žádost. Fórum 18 neobdrželo do konce pracovního dne 19. prosince žádnou odpověď.

Rezničenko: Žádost o ACS zamítnuta bez posouzení

Vjačeslav Rezničenko vstupuje do vězeňské kolonie, Vladivostok, 18. září 2023, Baptistická rada sborů

Odvodná komise může rovněž odmítnout přiznat jednotlivci právo na náhradní civilní službu, pokud zmešká lhůtu (1. dubna pro podzimní povolávací rozkaz, 1. října pro jarní povolávací rozkaz). Navzdory skutečnosti, že podle nálezů Ústavního soudu ze dne 17. října 2006 by zmeškání lhůty nemělo být důvodem pro zamítnutí posouzení žádosti o ACS ve věci samé, zůstává toto i nadále nejčastějším důvodem neúspěšných žádostí odpůrců z důvodu svědomí.

Dne 28. listopadu 2023 okresní soud v Khasan rozhodl, že odvodní komise městského obvodu Khasan a vojenský komisariát regionu Primorye odmítly zjevně pozdní žádost Timofeye Rezničenko o ACS, bylo nezákonné, a zavázal je svolat schůzi odvodní komise k posouzení jeho žádosti. Kdy se tak stane, není známo.

Timofej Juryevich Rezničenko byl vychován ve velké baptistické rodině ve vesnici Zarubino v Přímořské oblasti. Jeho starší bratr Vjačeslav odmítl na základě svého náboženského přesvědčení nasadit do bojů na Ukrajině, když byl v září 2022 mobilizován jako záložník. Vjačeslav si nyní odpykává [trest dvou let a šesti měsíců](#) ve vězeňské kolonii. Byl odsouzen za odmítnutí účasti na vojenských operacích (článek 332, část 2.1 trestního zákoníku).

Vjačeslav Rezničenko je [jedním ze čtyř mužů, o nichž je známo, že byli uvězněni](#), protože z náboženských důvodů odmítli jít bojovat na Ukrajinu.

Podle písemného rozhodnutí, které vidělo Forum 18, Timofej Reznichenko u soudu vysvětlil, že je věřící a původně požádal o náhradní civilní službu dne 29. září 2022 na základě svého náboženského přesvědčení.

Vojenský komisariát Khasanského okresu v reakci na to informoval Rezničenko v dopise ze dne 5. října 2022, že je registrován jako „částečně způsobilý k vojenské službě“, a proto se na něj vztahuje

čl. 3 odst. 2 zákona o alternativní civilní službě. Ten říká, že občané, kteří nepodléhají branné povinnosti [ze zdravotních důvodů], také nejsou posíláni na ACS.

Během jarní výzvy 2023, dopis pokračoval, bude Rezničenko podroben lékařské prohlídce a „bude rozhodnuto o zařazení do náhradní civilní služby nebo osvobození od odvodu pro vojenskou službu v souladu s platnou legislativou Ruské federace“. „

Rezničenko během jarní výzvy neobdržel žádné předvolání na schůzi odvodní komise ani na lékařskou prohlídku, a tak podal další žádost dne 4. října 2023, v níž zaznamenal svůj předchozí pokus a zopakoval svou žádost o ACS. Odvodová komise to 9. listopadu odmítla.

Odvodová komise soudu uvedla, že Rezničenkoova první žádost nebyla na jaře 2023 posouzena „kvůli jeho neposkytnutí [zřejmě neexistujícího] závěru lékařské komise“. Po skončení jarní výzvy považovali tuto žádost za neplatnou. Jeho druhá žádost nebyla zohledněna, protože o tři dny zmeškal podzimní termín.

Soudce však došel k závěru, že odvodní komise měla ze zákona ve skutečnosti zvážit Rezničenkovu žádost ze září 2022 při předvolání na jaro 2023, a když tak neučinila, měla ji zvážit na podzim. Rozhodnutí Ústavního soudu z roku 2006 také naznačilo, že zmeškání podzimní lhůty není důvodem k úplnému odmítnutí.

Postup odvodní komise a Vojenského komisariátu byl proto „právně neopodstatněný, porušující práva, svobody a oprávněné zájmy správního žalobce“.

Victoria Arnold

[Forum 18](#)

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)